

РЕШЕНИЕ

№ 434

гр. Пловдив, 02.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, X СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети март през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Пламен Чакалов

Членове: Румяна Андреева
Бранимир Василев

при участието на секретаря Бояна Дамбулева
като разгледа докладваното от Пламен Чакалов Въззивно гражданско дело № 20265300500009 по описа за 2026 година

Обжалвано е решение №4931/14.11.2025г. на Пловдивския районен съд, XVIII-ти гр. с. постановено по гр. д. № 922/23г., с което се ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между страните, че Д. Т. С., ЕГН ***** дължи на УМБАЛ „Свети Георги” ЕАД, ЕИК *****, сумата от 122.70 лева (сто двадесет и два лева и седемдесет стотинки) – главница, представляваща цена на предоставена медицинска помощ - диагностика и лечение, проведени на 19.12.2021 г., дължима на основание чл. 109 ЗЗО вр. чл. 52 ЗЗО, ведно със законната лихва от постъпване на заявлението в съда – 06.10.2022 г. до окончателното погасяване, за която е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК № 7064/10.10.2022 г. по ч.гр.д. № 14410/2022 г. по описа на ПРС.

Жалбоподателят Д. Т. С., ЕГН *****, моли съда да отмени решението на районния съд и вместо него постанови друго, с което да отхвърли предявените искове.

Въззиваемата страна УМБАЛ „Свети Георги” ЕАД, ЕИК *****счита обжалваното решение за правилно и законосъобразно и моли съда да го потвърди.

Предвид доказателствата съдът установи следното:

При преценка на допустимостта на съдебното решение настоящият съдебен състав съобрази, че в диспозитива на обжалваното решение, не е посочено словестно основанието, на което е присъдена процесната сума, а е дадена правна квалификация

по чл.109 ЗЗО във връзка с чл. 52 от същия закон, в които норми обаче има множество хипотези и затова не става ясно която от тях има предвид съда. Същевременно те не съответстват на обстоятелствената част на исковата молба. Това е така, защото нормата чл. 52 от Закона за здравното осигуряване урежда задълженията на изпълнителите на медицинска помощ спрямо задължително здравноосигурени лица, статута на неосигурените по този закон лица и условията и реда за предоставяне на допълнителни услуги, а в чл. 109 от ЗЗО е уредено прекъсването и възстановяването на правата на здравноосигурените лица, докато в обстоятелствената част на исковата молба изрично е посочено, че ответникът е здравноосигурено лице, което е получило облага, а изразяваща се в консултации, изследване и диагностика, за което ищецът е направил съответните разходи, чиято стойност не може да получи от НЗОК, тъй като пациентът е упражнил правото си да прекъсне лечението си и това води до неоснователно разместване на материални блага в тежест на изпълнителя на медицинска помощ, т.е. УМБАЛ „Св. Георги“ ЕАД., гр. Пловдив.

Следователно, процесната сума се претендира като разход, извършен по повод лечение на здравноосигурен пациент, който самоволно преждевременно е прекъснал лечението си и се твърди, че това е причината НЗОК да откаже заплащането на стойността на това лечение, а в диспозитива това основание на иска не е отразено нито като обстоятелства, нито като относима към тези обстоятелства правна квалификация, а дори напротив посочени две правни норми с различни хипотези.

Изложеното налага извода, че съдът не се е произнесъл по предявения иск, поради което решението му следва да се обезсили като делото се върне на друг състав, който след като съобрази изложените в исковата молба обстоятелства да ги подведе под конкретна правна норма и се произнесе по основателността на иска със съответстващ на тези обстоятелства диспозитив.

Воден от горното и на основание чл. 270, ал.3, изр. трето от ГПК съдът

РЕШИ:

ОБЕЗСИЛВА решение №4931/14.11.2025г. на Пловдивския районен съд, XVIII^{ти} гр. с. постановено по гр. д. № 922/23г., с което се ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между страните, че Д. Т. С., ЕГН ***** дължи на УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД, ЕИК *****, сумата от 122.70 лева (сто двадесет и два лева и седемдесет стотинки) – главница, представляваща цена на предоставена медицинска помощ - диагностика и лечение, проведени на 19.12.2021 г., дължима на основание чл. 109 ЗЗО вр. чл. 52 ЗЗО, ведно със законната лихва от постъпване на заявлението в съда – 06.10.2022 г. до окончателното погасяване, за която е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК № 7064/10.10.2022 г. по ч.гр.д. №

14410/2022 г. по описа на ПРС като постановено по непредявен иск.

ВРЪЩА делото на друг състав на Пловдивския районен съд за разглеждане на предявения иск.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____